

CS50x Iran

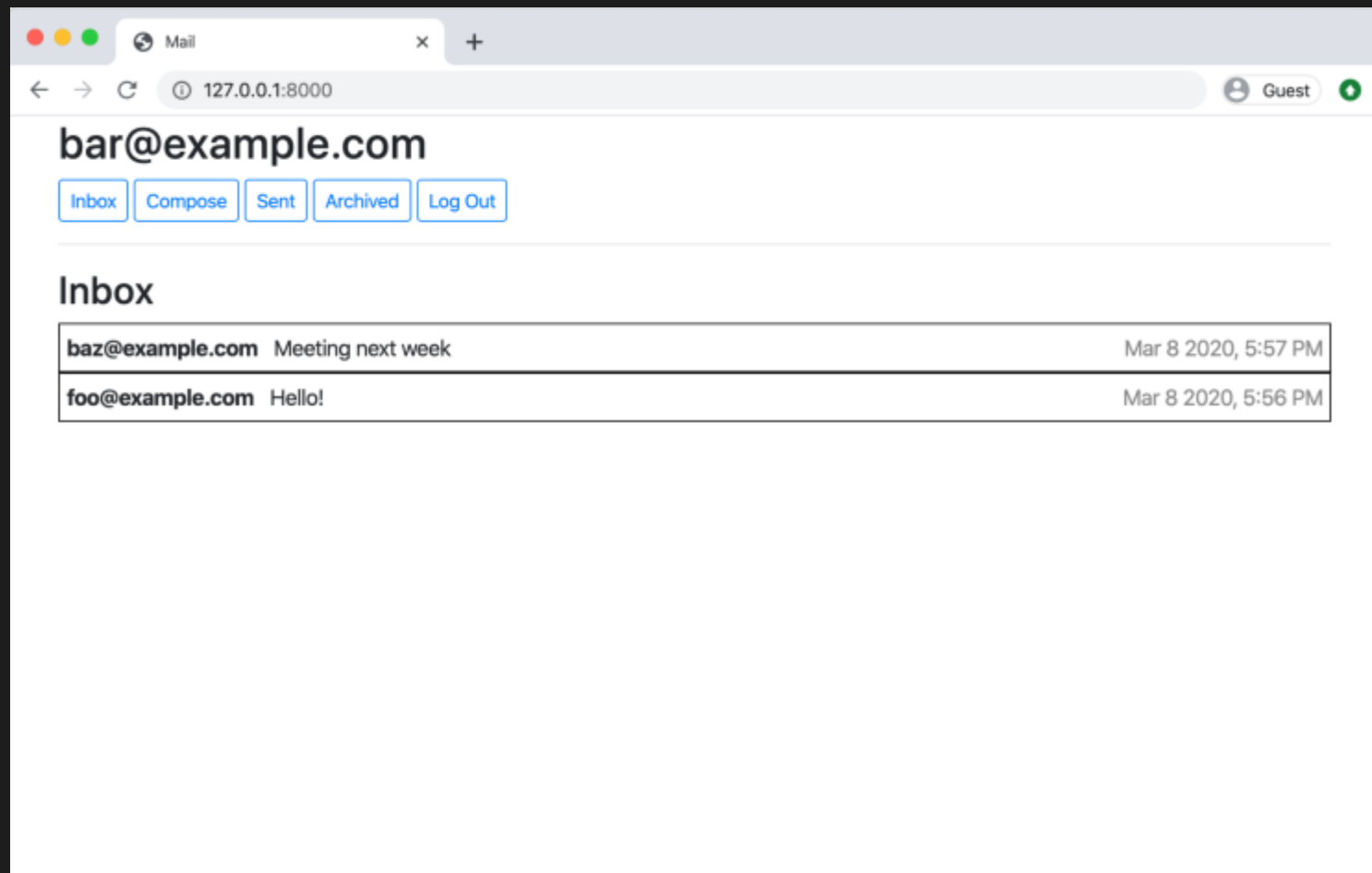
راهنمای پروژه email

HARVARD
UNIVERSITY

ایمیل

یک سرویس گیرنده ایمیل که تماس
های API را برای ارسال و دریافت ایمیل
برقرار میکند ، طراحی کنید.

ایمیل

کد توزیع را از

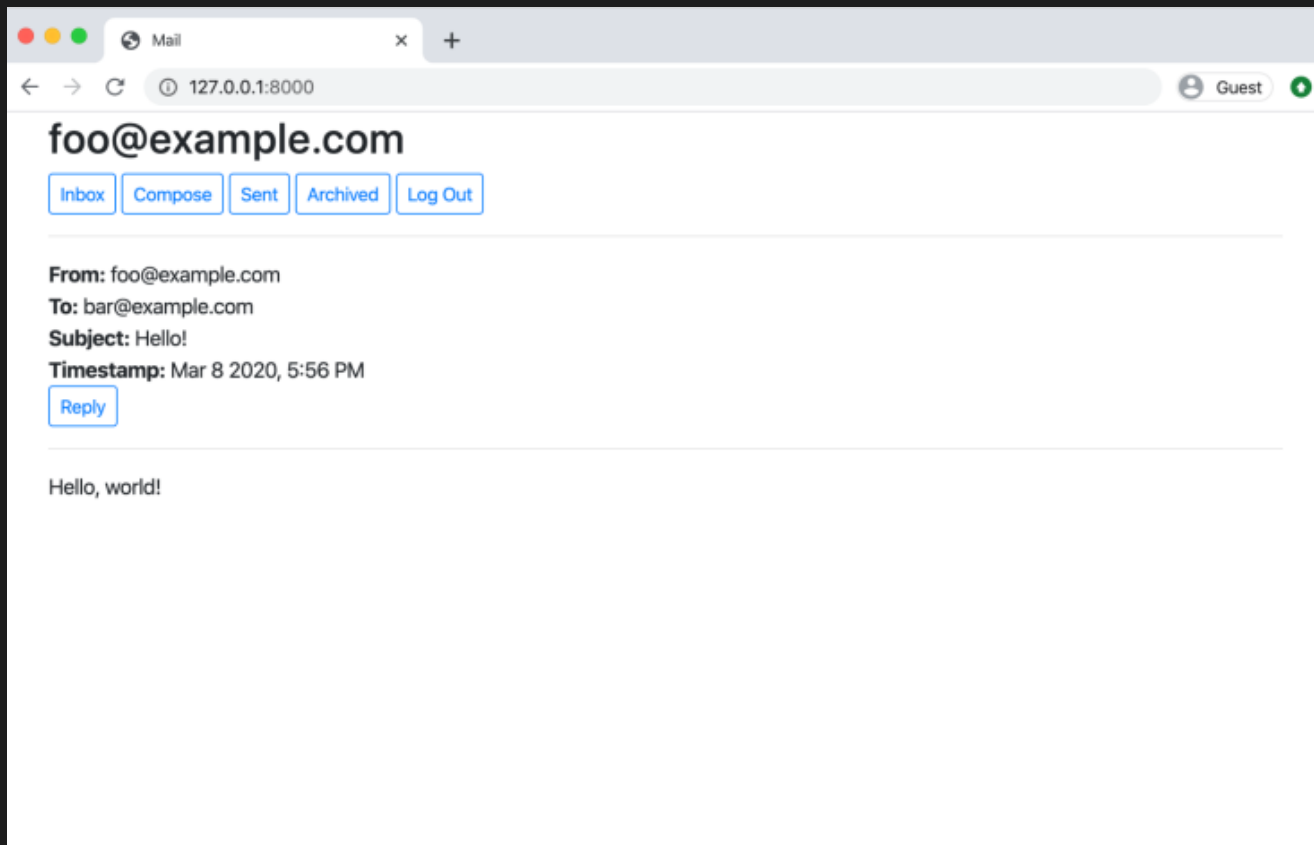
<https://cdn.cs50.net/web/2020/spring/projects/3/mail.zip>

دانلود کرده و از حالت فشرده خارج کنید.

در ترمینال خود، cd mail وارد کنید.

Python makemigrations mail را اجرا کنید تا با اپ ایمیل اتصال برقرار کند.

Python manage.py migrate را برای اعمال مهاجرت به پایگاه داده خود اجرا کنید.

درک کردن

در کد توزیع، پروژه جنگویی به نام project3 است که یک برنامه به نام mail دارد. در ابتدا، بعد از آماده سازی و اعمال انتقال های پروژه، python manage.py runserver را برای راه اندازی وب سرور اجرا کنید. وب سرور را در مرورگرتان باز کنید و حساب جدیدی را با استفاده از پیوند "Register" بسازید. ایمیل هایی که در این پروژه میفرستید و دریافت میکنید همه در پایگاه داده تان ذخیره خواهد شد این ایمیل ها در حقیقت به سرورهای ایمیل واقعی ارسال نمیشوند، بنابراین، میتوانید آدرس ایمیل مثلاً، (foo@example.com) و رمز عبوری که برای این پروژه میخواهید را انتخاب کنید: نیاز نیست که اطلاعات کاربری همان اطلاعات کاربری معتبر آدرس های ایمیل واقعی باشد .

example@gmail.com

Inbox

Compose

Sent

Archived

Log Out

Inbox

درک کردن

وقتی وارد شدید، می بینید که به صفحه Inbox سرویس گیرنده پستی می روید، هرچند که بیشتر این صفحه (فعلاً) خالی است. برای پیمایش در صندوق های پستی Sent و Archived، روی دکمه ها کلیک کنید؛ میبینید که این ها هم فعلاً خالی اند. روی دکمه "Compose" کلیک کنید تا به فرمی بروید که به شما امکان نوشتن ایمیل جدید را میدهد. با این حال، هر بار که روی دکمه ای کلیک میکنید، به مسیر جدید نمیروید یا درخواست ایمیل جدید ساخته نمیشود: در عوض، کل برنامه فقط یک صفحه است که از جاوا اسکریپت برای کنترل رابط کاربری استفاده میکند. حالا بیایید کد توزیع را دقیق تر بررسی کنیم و ببینیم چطور کار میکند .

درک کردن

نگاهی به `mail/urls.py` بکنید تا ببینید که مسیر پیشفرض باعث بارگیری تابع `index` در `views.py` میشود. پس بیایید `views.py` را بالا بیاوریم و تابع `index` را نگاه کنیم. میبینید که تا وقتی کاربر ورود کرده است، این تابع قالب `mail/inbox.html` را نشان میدهد.

```
urlpatterns = [
    path("", views.index, name="index"),
    path("login", views.login_view, name="login"),
    path("logout", views.logout_view, name="logout"),
    path("register", views.register, name="register"),
```

```
def index(request):

    # Authenticated users view their inbox
    if request.user.is_authenticated:
        return render(request, "mail/inbox.html")

    # Everyone else is prompted to sign in
    else:
        return HttpResponseRedirect(reverse("login"))
```


بیا ببینیم این قالب را که در `mail/templates/mail/inbox.html` ذخیره شده است ببینیم. مشاهده میکنید که در بدنه صفحه، آدرس ایمیل کاربر ابتدا در عنصر `h2` نمایش داده میشود. بعد از آن، دنباله ای از دکمه ها در صفحه برای پیمایش بین صفحات مختلف برنامه وجود دارد. پایین آن، میبینید که این صفحه دو بخش اصلی دارد که هر کدام با عنصر `div` تعریف شده اند. اولی (با `id` برابر با `emails-view`) محتوای صندوق پستی ایمیلها را دارد (که در ابتدا خالی است). دومی (با `id` برابر با `compose-view`) فرمی دارد که کاربر با آن ایمیل جدیدی مینویسد. بنابراین، دکمه های بالا باید این `view` ها را به صورت گزینشی نمایش دهند یا پنهان کنند: برای مثال، دکمه `compose` باید `emails-view` را پنهان کند و `view_compose` را نمایش دهد؛ در عین حال، دکمه `inbox` باید `compose-view` را پنهان کند و `emails-view` را نمایش دهد. چطور اینکار را میکنند؟

EXPLORER

MAIL

mail

__pycache__

migrations

static\mail

inbox.js

styles.css

templates\mail

inbox.html

layout.html

login.html

register.html

__init__.py

admin.py

apps.py

models.py

tests.py

urls.py

views.py

project3

db.sqlite3

manage.py

inbox.html X

mail > templates > mail > inbox.html

```
1 {% extends "mail/layout.html" %}
2 {% load static %}
3
4 {% block body %}
5     <h2>{{ request.user.email }}</h2>
6
7     <button class="btn btn-sm btn-outline-primary" id="inbox">Inbox</button>
8     <button class="btn btn-sm btn-outline-primary" id="compose">Compose</button>
9     <button class="btn btn-sm btn-outline-primary" id="sent">Sent</button>
10    <button class="btn btn-sm btn-outline-primary" id="archived">Archived</button>
11    <a class="btn btn-sm btn-outline-primary" href="{% url 'logout' %}">Log Out</a>
12    <hr>
13
14    <div id="emails-view">
15    </div>
16
17    <div id="compose-view">
18        <h3>New Email</h3>
19        <form id="compose-form">
20            <div class="form-group">
21                From: <input disabled class="form-control" value="{{ request.user.email }}">
22            </div>
23            <div class="form-group">
24                To: <input id="compose-recipients" class="form-control">
25            </div>
26            <div class="form-group">
27                <input class="form-control" id="compose-subject" placeholder="Subject">
28            </div>
29            <textarea class="form-control" id="compose-body" placeholder="Body"></textarea>
30            <input type="submit" class="btn btn-primary"/>
31        </form>
32    </div>
33 {% endblock %}
34
35 {% block script %}
36     <script src="{% static 'mail/inbox.js' %}"></script>
37 {% endblock %}
```

درک کردن

توجه کنید که در پایین `inbox.html` فایل جاوااسکریپت `mail/inbox.js` گنجانده شده است. این فایل را باز کنید، آن را در `mail/static/mail/inbox.js` ذخیره کنید، و آن را نگاه کنید. مشاهده میکنید که وقتی محتوای DOM صفحه بارگیری میشود، شنونده های رویداد را به هر کدام از دکمه ها الصاق میکنیم. برای مثال، وقتی دکمه `inbox` کلیک میشود، تابع `load_mailbox` را با آرگومان `"inbox"` صدا میزنیم؛ وقتی هم دکمه `compose` کلیک میشود، تابع `compose_email` را صدا میزنیم. این توابع چه کار میکنند؟ تابع `compose_email` ابتدا `emails-view` را پنهان میکند (به ویژگی `style.display` آن مقدار `none` میدهد و `compose-view` را نمایش میدهد) به ویژگی `style.display` آن مقدار `block` میدهد. بعد از آن، این تابع تمام فیلدهای `input` فرم را میگیرد (کاربر ممکن است در این فیلدها آدرس ایمیل گیرنده، عنوان، و متن اصلی ایمیل را تایپ کرده باشد) و برای آنکه پاکشان کند، رشته خالی `' '` را در مقدارشان قرار میدهد. این یعنی که هر بار روی دکمه `"Compose"` کلیک میکنید، باید فرم ایمیل خالی به شما نمایش داده شود: برای امتحان آن میتوانید مقادیری را در فرم تایپ کنید، `view` را به `Inbox` تغییر دهید و سپس به `view` با نام `Compose` بروید.

```
static > mail > JS inbox.js > ...
```

```
document.addEventListener('DOMContentLoaded', function() {  
  
  // Use buttons to toggle between views  
  document.querySelector('#inbox').addEventListener('click', () => load_mailbox('inbox'));  
  document.querySelector('#sent').addEventListener('click', () => load_mailbox('sent'));  
  document.querySelector('#archived').addEventListener('click', () => load_mailbox('archive'));  
  document.querySelector('#compose').addEventListener('click', compose_email);  
  
  // By default, load the inbox  
  load_mailbox('inbox');  
});
```


در عین حال، تابع `load_mailbox` ابتدا `emails-view` را نشان میدهد و `compose-view` را پنهان میکند. تابع `load_mailbox` نیز آرگومانی میگیرد که نام صندوق پستی ای است که کاربر میخواهد ببیند. برای این پروژه، یک سرویس گیرنده ایمیل با سه صندوق طراحی خواهید کرد: `inbox`، `sent` شامل تمام نامه های ارسال شده، و `trash` ایمیلهایی که قبلاً در `inbox` بوده اند اما بعد آرشیو شده اند. بنابراین، آرگومان `load_mailbox` یکی از آن سه مقدار خواهد بود و تابع `load_mailbox` نام صندوق انتخاب شده را با به روزرسانی `innerHTML` در `emails-view` نمایش میدهد (بعد از تبدیل کاراکتر اول آن به حرف بزرگ). به همین علت، وقتی نام صندوق را در مرورگرانتان انتخاب میکنید، نام آن صندوق (تبدیل شده به حروف بزرگ) در DOM ظاهر میشود. تابع `load_mailbox` به به روزرسانی `emails-view` میپردازد تا متن مناسب را در آن قرار دهد.

```
...  
  
function compose_email() {  
  
    // Show compose view and hide other views  
    document.querySelector('#emails-view').style.display = 'none';  
    document.querySelector('#compose-view').style.display = 'block';  
  
    // Clear out composition fields  
    document.querySelector('#compose-recipients').value = '';  
    document.querySelector('#compose-subject').value = '';  
    document.querySelector('#compose-body').value = '';  
}
```

درک کردن


```
function load_mailbox(mailbox) {  
  
    // Show the mailbox and hide other views  
    document.querySelector('#emails-view').style.display = 'block';  
    document.querySelector('#compose-view').style.display = 'none';  
  
    // Show the mailbox name  
    document.querySelector('#emails-view').innerHTML = `

### ${mailbox.charAt(0).toUpperCase() + mailbox.slice(1)}</h3>`; }


```

درک کردن

البته، این برنامه ناقص است. تمام صندوقها نام صندوق (Archive، Sent، Inbox) را نمایش میدهند، اما در حقیقت هیچ ایمیلی را نشان نمیدهند. هنوز هیچ ویوی برای مشاهده محتوای ایمیلها وجود ندارد. و فرم compose امکان تایپ محتوای ایمیل را به شما میدهد، اما دکمه ارسال ایمیل در واقع هیچ کاری نمیکند. اینجاست که باید نقش ایفا کنید

با استفاده از API این برنامه، نامه دریافت میکنید، نامه میفرستید، و ایمیلهایتان را به روز میکنید. ما کل API را برایتان نوشته ایم) و در زیر مستند کرده ایم) تا بتوانید آن را در کد جاوا اسکریپت تتان استفاده کنید.(توجه کنید که در واقع که کل کد پایتون را برایتان در این پروژه نوشته ایم. باید بتوانید این پروژه را با نوشتن HTML و جاوا اسکریپت تکمیل کنید).

این برنامه از مسیرهای API زیر پشتیبانی میکند:

GET

GET /emails/<str:mailbox>

ارسال درخواست GET به <emails/<mailbox>، که در آن <mailbox> یا inbox است یا sent یا archive، باعث میشود با ترتیب زمانی معکوس به فهرست تمام ایمیل های آن صندوق برگردید (در قالب JSON). برای مثال، اگر درخواست GET را به <emails/inbox> بفرستید، شاید پاسخ JSON شبیه زیر دریافت کنید (دو ایمیل را نشان می دهد):

```
{
  "id": 100,
  "sender": "foo@example.com",
  "recipients": ["bar@example.com"],
  "subject": "Hello!",
  "body": "Hello, world!",
  "timestamp": "Jan 2 2020, 12:00 AM",
  "read": false,
  "archived": false
}
```

توجه کنید که در هر ایمیل، **id** (شناسه منحصر به فرد)، آدرس ارسال کننده (**sender**) ایمیل، آرایه ای از دریافت کنندگان (**recipients**) رشته ای برای عنوان ایمیل، (**subject**) متن اصلی، و برچسب زمانی (**timestamp**) و همینطور دو مقدار بولی مشخص میشود که نشان میدهند آن ایمیل خوانده شده است یا خیر و آیا آن ایمیل **archive** شده است یا خیر.

GET

چطور در جاوا اسکریپت به این مقادیر دسترسی دارید؟ اگر از جاوا اسکریپت به یاد داشته باشید، میتوانید از `fetch` برای ایجاد درخواست وب استفاده کنید. بنابراین، کد جاوا اسکریپت زیر

```
fetch('/emails/inbox')
  .then(response => response.json())
  .then(emails => {
    // Print emails
    console.log(emails);
    // ... do something else with emails ...
  });
```

درخواست GET به `/emails/inbox` ایجاد میکند، پاسخ حاصل را به JSON برمیگرداند، و سپس آرایه ای از ایمیل‌های درون متغیر `emails` را در اختیارتان میگذارد. میتوانید آن مقدار را با استفاده از `console.log` در کنسول مرورگر چاپ کنید (اگر ایمیلی داخل `inbox` شما نباشد، این آرایه خالی خواهد بود) یا کار دیگری با آن آرایه کنید.

GET

توجه کنید که اگر صندوق نامعتبری را درخواست کنید (هر چیزی غیر از ،
inbox ،sent یا archive) این پاسخ JSON را دریافت خواهید کرد:

```
{“error”:”Invalid mailbox”}
```

GET /emails/<int:email_id>

GET

با ارسال درخواست GET به `emails/email_id` که در آن `email_id` شناسه ایمیل از نوع عدد صحیح است، نمایش JSON آن ایمیل مانند زیر برگردانده خواهد شد :

```
{
  "id": 100,
  "sender": "foo@example.com",
  "recipients": ["bar@example.com"],
  "subject": "Hello!",
  "body": "Hello, world!",
  "timestamp": "Jan 2 2020, 12:00 AM",
  "read": false,
  "archived": false
}
```


GET

توجه کنید که اگر ایمیل وجود نداشته باشد، یا اگر کاربر به آن ایمیل دسترسی نداشته باشد، مسیری که برگردانده میشود
خطای 404 Not Found همراه با این پاسخ JSON است:
`{"error": "Email not found"}`

برای مثال، برای دریافت ایمیل شماره 100 ممکن است کد جاوا اسکریپتی مانند زیر بنویسید

```
fetch('/emails/100')  
.then(response => response.json())  
.then(email => {  
  // Print email  
  console.log(email);  
  // ... do something else with email ...  
});
```

تاکنون نحوه دریافت ایمیل‌ها را دیدیم:
یا همه ایمیل‌های صندوق پستی یا فقط
یک ایمیل.

برای ارسال ایمیل، می‌توانید درخواست POST به مسیر /emails بفرستید. این مسیر مستلزم ارسال سه قطعه داده است: مقدار recipients (رشته‌ای جدا شده با ویرگول از تمام کاربرانی که به آنها ایمیل ارسال می‌شود)، رشته subject ، رشته Body. برای مثال ، می‌توانید کد جاوا اسکریپتی مانند زیر بنویسید:

```
fetch('/emails', {  
  method: 'POST',  
  body: JSON.stringify ({  
    recipients: 'baz@example.com',  
    subject: 'Meeting time',  
    body: 'How about we meet tomorrow at 3pm?'  
  })  
})  
  .then(response => response.json())  
  .then(result => {  
    // Print result  
    console.log(result);  
  });
```

POST/emails

اگر ایمیل با موفقیت ارسال شود، این مسیر با کد وضعیت 200 پاسخ می‌دهد و پاسخ JSON آن عبارت خواهد بود از: `{"message": "Email sent successfully."}`.

توجه کنید که حداقل باید یک گیرنده ایمیل داشته باشیم: اگر گیرنده‌ای ارائه نشود، آن مسیر با کد وضعیت 400 پاسخ می‌دهد و پاسخ JSON عبارت خواهد بود از `{"error": "At least one recipient required."}`.

PUT /emails/<int:email_id>

مسیر آخری که نیاز خواهید داشت نشانه‌گذاری ایمیل به عنوان خوانده‌شده/خوانده‌نشده یا آرشیو‌شده/آرشیو نشده است. برای این کار، درخواست PUT (به جای درخواست GET) به /emails/<email_id> بفرستید که در آن email_id شناسه ایمیلی است که می‌خواهید اصلاحش کنید. برای مثال، کد جاوا اسکریپتی شبیه زیر:

```
fetch('/emails/100', {  
  method: 'PUT',  
  body: JSON.stringify({  
    archived: true  
  })  
})
```

ایمیل شماره 100 را به عنوان آرشیو‌شده نشانه‌گذاری می‌کند. بدنه درخواست PUT ممکن است {archived: false} باشد تا پیام را از آرشیو بیرون بیاورد، و همین‌طور ممکن است {read: true} یا {read: false} باشد و ایمیل را، به ترتیب، خوانده‌شده یا خوانده‌نشده کند.

با استفاده از این چهار مسیر (API دریافت تمام ایمیل‌های صندوق پستی، دریافت یک ایمیل، ارسال ایمیل، و به‌روزرسانی ایمیل موجود)، همهٔ ابزارهای لازم را برای تکمیل این پروژه خواهید داشت.

با استفاده از جاوا اسکریپت ، HTML ، و CSS ، سرویس گیرنده ایمیل را در برنامه تک صفحه ای تان در `inbox.js` (و نه هیچ فایل اضافه دیگری ؛ برای نمره دادن، ما فقط `inbox.js` را در نظر می گیریم!) پیاده سازی کنید.
باید این نیازمندی ها را محقق کنید:

ارسال نامه: وقتی کاربر فرم ایجاد ایمیل را می‌فرستد، کد جاوا اسکریپت را برای ارسال واقعی نامه اضافه کنید.

– احتمالاً می‌خواهید درخواست POST به `emails` داشته باشید و مقادیر مربوط به `recipients`، `subject`، و `body` را منتقل کنید.
• بعد از اینکه ایمیل ارسال شد، صندوق ایمیل‌های ارسال‌شده کاربر را بارگیری کنید.

Mailbox: وقتی کاربر به صندوق Sent، inbox یا Archive خود می‌رود، صندوق مناسب را بارگیری کنید.

– احتمالاً می‌خواهید درخواست GET به `<mailbox>/emails/` بفرستید تا ایمیل‌های آن صندوق خاص را درخواست کنید.

– وقتی به صندوق پستی می‌روید، برنامه باید ابتدا API آخرین ایمیل‌های آن صندوق پستی را کوئری بگیرد.

– وقتی به صندوق پستی می‌روید، نام صندوق پستی باید بالای صفحه نمایان شود (این بخش برای شما انجام شده است).

– بنابراین، هر ایمیلی باید در صندوق مخصوصش ارائه شود (برای مثال، به صورت `<div>` همراه با خط دور) و مشخص شود که ایمیل از طرف کیست، موضوعش چیست، و مهرزمانی آن ایمیل چیست.

– اگر ایمیل خوانده نشده باشد، باید با پس‌زمینه سفید نمایان شود.
اگر خوانده شده است، باید با پس‌زمینه خاکستری نمایان شود.

مشاهده ایمیل: وقتی کاربر روی ایمیلی کلیک می‌کند، باید به ویویی برده شود که در آنجا محتوای آن ایمیل را مشاهده کند.

– احتمالاً می‌خواهید درخواست GET به `/emails/<mailbox>` داشته باشید تا آن ایمیل را درخواست کنید.

– برنامه‌تان باید فرستنده، گیرنده‌ها، عنوان، برچسب زمانی، و متن اصلی ایمیل را نمایش دهد.

– احتمالاً می‌خواهید `div` دیگری به `inbox.html` (علاوه بر `compose-view` و `emails-view`) برای نمایش آن ایمیل اضافه کنید. حتماً کدتان را به روزرسانی کنید تا هنگام کلیک روی دکمه‌های پیمایش، ویوهای صحیحی پنهان شوند یا نمایش یابند.

- راهنمایی مندرج در بخش راهنمایی را ببینید تا بدانید چطور به عنصر HTML که به DOM اضافه کرده‌اید شنونده رویداد بیفزایید.
- بعد از اینکه روی ایمیل کلیک شد، باید آن ایمیل را به عنوان خوانده‌شده علامت بزنید. اگر یادتان باشد، برای به‌روزرسانی اینکه ایمیل خوانده شده است یا نه، می‌توانید درخواست PUT به `emails/<email_id>` بفرستید.

مشخصات

آرشیو کردن و از آرشیو درآوردن: به کاربران اجازه دهید ایمیل‌هایی که دریافت کرده‌اند را آرشیو کنند و از آرشیو بیرون بیاورند.

– هنگامی که کاربر ایمیلی در Inbox را مشاهده می‌کند، دکمه‌ای باید در اختیارش باشد که با آن بتواند ایمیل را آرشیو کند. هنگامی که کاربر ایمیلی در Archive را مشاهده می‌کند، باید دکمه‌ای در اختیارش باشد که بتواند با آن ایمیل را از آرشیو خارج کند. این نیازمندی در مورد ایمیل‌های صندوق Sent صدق نمی‌کند.

– اگر یادتان باشد، برای نشانه‌گذاری ایمیل به عنوان آرشیو شده یا آرشیو نشده، می‌توانید درخواست PUT به `<mailbox>/emails/` بفرستید.

– وقتی ایمیل آرشیو شده یا آرشیو نشده شد، صندوق inbox کاربر را بارگیری کنید.

پاسخ: به کاربران اجازه دهید به ایمیل پاسخ دهند.

– هنگامی که کاربر ایمیلی را مشاهده می‌کند، باید دکمهٔ "Reply" در اختیارش قرار بگیرد تا بتواند به ایمیل پاسخ دهد.

– فرم ایجاد ایمیل را از قبل پر کنید، به این ترتیب که در فیلد recipient اسم کسی قرار بگیرد که ایمیل اصلی را فرستاده است.

– خط subject را از قبل پر کنید. اگر عنوان ایمیل اصلی foo بوده است، عنوان جدید باید Re: foo باشد (اگر عنوان با Re : شروع می‌شود، نیازی نیست که دوباره آن را اضافه کنید).

– بخش body ایمیل را با خطی شبیه این از قبل پر کنید:
 «On Jan 1 2020, 12:00 AM foo@example.com wrote:»
 و بعد متن اصلی ایمیل را بیاورید.

– برای ایجاد عنصر HTML و افزودن کنترل‌کننده رویداد به آن، می‌توانید از کد جاوا اسکریپتی شبیه زیر استفاده کنید:

```
const element = document.createElement('div');
element.innerHTML = 'This is the content of the div.';
element.addEventListener('click', function() {
  console.log('This element has been clicked!')
});
document.querySelector('#container').append(element);
```

این کد عنصر div جدیدی می‌سازد، InnerHTML آن را مقداردهی می‌کند، کنترل‌کننده رویدادی اضافه می‌کند تا وقتی روی آن div کلیک شد، تابع خاصی اجرا شود، و بعد آن را به آن عنصر HTML اضافه می‌کند که id آن برابر با container است (در این کد فرض می‌شود که یک عنصر HTML داریم که id آن برابر با container است: احتمالاً می‌خواهید آرگومان querySelector را تغییر دهید تا همان عنصری باشد که می‌خواهید به آن عنصری اضافه کنید).

– شاید خوب باشد `mail/static/mail/styles.css` را ویرایش کنید و CSS مورد نیازتان در این برنامه را اضافه کنید.

– اگر یادتان باشد، در صورتی که آرایه جاوا اسکریپت داشته باشید، با استفاده از `forEach` می‌توانید حلقه را به ازای تمام عناصر آن آرایه تکرار کنید.

– اگر یادتان باشد، معمولاً به ازای درخواست‌های `POST` و `PUT`، جنگو برای مقابله با حملات احتمالی جعل درخواست میان وب‌گاهی¹ به توکن CSRF نیاز دارد. برای این پروژه، ما مسیرهای API را عامدانه خالی از CSRF کرده‌ایم، بنابراین نیازی به توکن ندارید. با این حال، در پروژه واقعی، همیشه بهتر است مراقب چنین آسیب‌پذیری‌های بالقوه‌ای باشید!

نحوه ارسال

<https://cs50x.ir/winter/static/web/weeks/submit-web-project.pdf>

– در صورتی که مرحله 1 را برای پروژه صفر انجام داده اید ، به مرحله 2 بروید.
1. به [این پیوند](#) بروید، وارد حساب گیت‌هاب شوید، و روی Authorize cs50 کلیک کنید. سپس کادری را علامت بزنید که نشان می‌دهد اجازه دسترسی به مطالب ارسالی‌تان را به کارمندان دوره می‌دهید؛ روی Join course کلیک کنید.

نحوه ارسال

2- به `ide.cs50.io` بروید و بر روی "Sign in with GitHub" کلیک کنید تا به CS50 IDE خود دسترسی پیدا کنید.

2- فایل اصلی پروژه خود را آپلود کنید.

3- `cd network` را اجرا کنید تا به مسیر پروژه بروید.

4- دستور `submit50 web50/projects/2020/x/network` را اجرا کنید تا پروژه هفته هفتم شما با موفقیت سابمیت شود.

#submit50 از شما نام کاربری اکانت گیت هابتان و Personal Access Token میخواهد که میتوانید طی مراحل ذکر شده نحوه سابمیت کردن (موجود در جلسه صفر) Personal Access Token خود را دریافت کنید.

- در یک ویدیو حداکثر 5 دقیقه ای نحوه کارکرد پروژه خود را نشان دهید و حتما تایم استمپ گذاری کنید .

[این فرم](#) را سابمیت کنید

برای مشاهده روند پیشرفت فعلی تان، می توانید به <https://cs50.me/cs50w> بروید.

نکته ارسال

وقتی پروژه‌تان را ارسال می‌کنید، محتوای شاخه `web50/projects/2020/x/mail` باید با ساختار فایل کد توزیع غیر فشرده، همان‌طور که در ابتدا دریافت شده بود، مطابقت داشته باشد. به عبارتی، فایل‌هایتان نباید داخل هیچ‌کدام از دایرکتوری‌هایی که خودتان ایجاد کرده‌اید بنشینند. شاخه شما همچنین نباید به جز این پروژه، حاوی کد پروژه‌های دیگر باشد. عدم رعایت این ساختار فایل احتمالاً باعث رد شدن کار ارسالی‌تان می‌شود. برای مثال، در این پروژه، اگر کارمندان نمره‌دهی به آدرس

<https://github.com/me50/USERNAME/tree/web50/projects/2020/x/mail> بروند (جایی که USERNAME برابر است با نام کاربری‌تان در گیت‌هاب که در فرم زیر ارائه شده است)، باید دو زیر دایرکتوری (`project3`، `gmail` و همین‌طور فایل `manage.py` را ببینیم. بعد از بررسی این موضوع، اگر کدتان به این شکل سازماندهی نشده است، مخزن کارهایتان را مطابق با این پارادایم دوباره ساماندهی کنید.

CS50x Iran

which uses Harvard University's introduction to the
intellectual enterprises of computer science and the art of programming course

CS50x.ir